

3 x VLVL (2)

Door: Lindsay van Asten

Het Vrolijke, Vreugdevolle, Vrije Leven van Lindsay...

Hoi, ken je me nog?

Voor het geval dat je me niet kent, ik ben Lindsay en ik ben 10 jaar.

De vorige keer dat ik schreef was ik nog in Portugal en vertelde ik over onze manier van leven.

Nu gaan we alweer uit Frankrijk weg!

Nu ga ik schrijven over deze maand.

Toen we uit Portugal terugkwamen in Zuid-Frankrijk, was het op de camping waar we een huisje huurden meteen lekker warm. In vol enthousiasme legden we al onze kristallen buiten, zodat ze konden opladen in de zon.

Tegen de avond begon het zachtjes te regenen.

Geen nood! De kristallen hielden wel van regen! Gerustgesteld door kristalkenner Christel gingen we een spelletje doen.

Toen het spel af was, keek ik naar buiten en wat zag ik: sneeuw!

En niet een beetje sneeuw: 10 cm sneeuw!

Mam had uit een of andere doos sneeuwpakken en voor mij snowboots getoverd.

Chris en ik renden snel naar buiten om de kristallen voor de vries binnen te halen.

Het was best moeilijk met door de kou verlamde handen naar witte steentjes te zoeken! Eindelijk hadden we alles binnen gehaald.

Van mam mochten we nog even in de sneeuw spelen. Met 20 cm sneeuw was het erg leuk. Terwijl Christel sneeuwballen naar me gooide, maakte ik van die sneeuw een glijbaan!

We hebben de hele avond gespeeld! Heeeeeeeeel gaaf in het donker onder de sterren!

De volgende ochtend stelde mam voor om een ochtend geen thuisonderwijs te doen, maar om in de sneeuw te spelen. Ik had al heel vroeg Shiva (mijn hondje) uit gelaten en het was zo mooi! Het is onmogelijk om het uit te leggen, maar ik zal het proberen. Stel je voor dat je over een 40 cm dik, wit tapijt loopt. Je zakt lekker diep weg. Naast je hangen dikke perfect ronde koorden (ijzerdraad met sneeuw).

Als je langs loopt, buigen grote witte sparren zo diep voor je dat hun kruinen de grond raken. Op het pad liggen kleine paleizen (veel takken zijn afgebroken door de enorme lading sneeuw en vormen bijzondere vormen). Voorzichtig, om de sneeuw niet van de takken te schudden, kruip je onder de mooie poorten door.

Dan komen er opeens schitterende witte paarden op je af gedraafd.

Hun manen wapperen en de sneeuw glijdt van hun ruggen. Nou, kon je het je een beetje voorstellen? Prachtig hè?

Nou, waar was ik? O ja, mam had besloten om ons een dagje vrij te geven. We gingen dus naar buiten. mam begon met een grote bal te maken. Chris en ik deden hetzelfde. Mam zei dat ze de grootste sneeuwpop ooit wilde maken. Haar bal was net zo groot als ik! Dat werden de billen van de pop. Christels bal was iets kleiner en werd de buik. Met heeeeeeeel veeeeeel moeite en de hulp van Ivar kregen we de 140 kg (of zoiets) wegende bal op mams bal. Mijn bal werd het hoofd. Met takken maakten we het haar, de ogen en de neus. Het was inderdaad de grootste sneeuwpop ooit!

Als project doe ik nu een project over Europa: Europa-Eet! Eerst heb ik een kaart van heel Europa gemaakt en die op de koelkast geplakt. Van ieder land teken ik de vlag van het land, zoek ik een plaatje van het bekendste gebouw, de typische klederdracht, het dier dat daar het meest voorkomt en het echte gerecht van het land. Superleuk! En ik kook ook nog alles! Nou ja, niet alles. In Portugal schijnt zeeduivel het gerecht te zijn, en dat ziet er zo eng uit! Ik heb toen maar pastel de nata gemaakt. Heel lekker, maar wel erg vullend. Pfff, ik wordt er nog dik van...

Op een veld bij het huisje hebben Chris en ik een hut gebouwd. Ook springen er ongeveer

10000000000 spinnetjes rond! Verder groeit hier ook het niet-klevend kleefkruid (later ontdekten we dat die ook eetbaar is en dat de klevende variant later opkomt). Duizendblad, sleutelkruid, madeliefjes, paardenbloem, het groeit er allemaal.

Vanuit Portugal naar de camping hebben we mooie paastakken geplukt. Nu wordt het tijd om ze te gaan versieren.

Met Pasen komt mijn Engelse vriendin Kaitlyn bij ons langs. Het enige Nederlands dat ze met veel moeite kan is: Mhijn nhaam is Kaitlyn... Maar gelukkig is Engels mijn tweede taal geworden. Na zo'n weekend speel ik zonder het door te hebben in het Engels en weet ik sommige Nederlandse woorden niet meer!

Zaterdag kwamen ze al aan. We hebben de hele dag gespeeld! De volgende dag maakte ik brood (dat doe ik elke dag). Het was Pasen, dus probeerde ik een leuk vormpje te maken. Eerst maakte ik een grote bal en een kleine. De kleine gaf ik oren en de grote pootjes. Met rozijnen gaf ik de haas ogen.

Toen maakte ik mijn handen nat en mas-seerde het konijn. Het was een levensechte haas! Zonde om op te eten!!

Na een vrolijk Pasen, lekker brood, heel veel chocola en nog meer spelen, moest Kaitlyn helaas weer weg. Maar er was ook goed nieuws! De jonge broccolikiemen kwamen uit! Die zijn eetbaar en super gezond! En ook de kleine voorcultuur plantjes voor in de groentetuin kwamen al op!

Maandag is er altijd markt in Mirepoix. Het is een uur rijden en voor mij de mooiste markt van heel Frankrijk. We liepen wat rond en kochten verse biologische groenten en fruit.

Voor de 4^e keer quiche Lorraine voor mijn project kochten we lente-uitjes.

Toen zag ik ineens in mijn ooghoek daslook! De vrouw die de knoflookachtige bladeren ver-

kocht, was blij dat er eindelijk klanten waren. bij ons boven op de berg groeit geen daslook.

Ik wees mam er op en we kochten een heleboel (nu drie weken later eten we het spul nog steeds..).

Enma! terug gingen mam, Chris en ik op 20 meter afstand boog-schieten.

Daarna sprong ik 2 uur onafgebroken op de trampoline die we hadden neergezet.

Ik was nogal nerveus want Christel was bijna jarig! Ze werd 15 en ik had 3 mooie ka-dootjes voor haar gemaakt.

Op mijn 6^e ben ik begonnen voor Christels verjaardag een boek over dolfijnen te schrijven.

Ik heb nu deel 4 aan haar gegeven. De serie heet Dolfijnen vrienden. Dolfijnen zijn haar lievelingsdieren. Gemiddeld schrijf ik 16 pagina's en ik illustreer ze ook.

Een paar dagen na Christels verjaardag begonnen we een insectenhotel te bouwen. Van mooie stukken hout timmeren we het skelet in elkaar.

Helaas was ik net ziek en kon ik alleen mee helpen na 2 koppen dennennaalden met tijm-thee. Heerlijk!

Sparrenboom gevonden en voor het hotel gebruikt. Ook gebruiken we stro, droge varen-s, de den-nenappels We vullen het heel fantasievol op. We hebben een omgevallen dakpannen en nog veel meer...

Achter de camping ligt een weide waar 6 witte paarden staan en een bruine. De die-

ren hebben geen gras meer en ze worden niet bijgevoerd. Iedere keer als we de honden uitlaten nemen we gras mee maar dat is nooit genoeg! Van een mislukt probeersel om roggebread (voedsel Denemarken en Groenland) te maken, hebben we veel roggemeel over. We mengen het met water, wortel en appel. Nu is het een soort van slobber (paardenvoer). We nemen het mee naar de paarden en laten ze het proeven. Ze vinden het gek smaken, maar toch ook wel lekker. Er werd zelfs om gevochten.

Terwijl ik dit schrijf zitten we in een snikhete camper, onderweg naar de camping in Nederland. Mijn project is af, ik moet alleen nog wat gerechten maken. volgende maand schrijf ik over ons verblijf in Nederland en de groentetuin daar!

Tot volgende maand!

Lindsay